

inden der i Henhold til §§ 48 og 49 er tilvejebragt lovlig Hjemmel for Skatternes Opkrævning og for Afholdelse af Statens Udgifter. (Her staar »§§ 48 og 49«; Flertalsforslaget har kun »§ 48«).

§ 22: Efter Mindretallets Forslag kan Landstinget aldrig opløses.

§ 25 foreslaas affattet saaledes:

I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maa stride mod Grundloven og altid forelægges den følgende Rigsdag, straks efter at samme er sat. Forelæggelsen sker samtidig i begge Ting. Bliver en foreløbig Lov ikke stadfæstet af den Rigsdag, for hvilken den forelægges, bortfalder den, hvis dens Gyldighed ikke forinden er ophørt, ved Samlingens Slutning.

§ 26: Her beholdes den Affattelse, som § 26 i Grdl. 1866 har.

Afsnit IV, §§ 29—40 foreslaas affattet saaledes:

§ 29. Rigsdagen bestaar af Folketinget og Landstinget.

§ 30. Valgret til Folketinget har enhver Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt 30 Aar og har fast Bopæl i Landet*), medmindre vedkommende:

- a) ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have erhvervet Æresoprejsning for den;
- b) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt. For en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste fem Aar, og medens hun samlevede med ham, som tillige oppebaaren af hende, medmindre der er hengaaet et Aar efter Samlivets Ophør, uden at hun har modtaget Fattigunderstøttelse;
- c) er umyndiggjort eller under Konkurs. Mandens Konkurs udelukker ogsaa Hustruen fra Valgret, medmindre hun har Særformue eller Selverhverv, hvorover hun selv er raadig.

Ingen kan udøve Valgret uden at være optaget paa

*) Kravet om fast Bopæl i et Aar i Valgkredsen er altsaa frafaldet.